Дејан Аџијоски
Ен Понту
1123 Акленс
Швајцарија
Тел: +41(0) 76 270 11 30
Е-маил: adzijoski@hotmail.com

До Неговата Светост
Папата Франциск
PP. / 00120 Via del Pellegrino
Città del Vaticano

Акленс, 25 јануари 2018

Предмет на писмото:

Барање за директни дипломатски активности со цел да се обезбеди трајно решение на подмолниот конфликт кој со години ги поткопува односите меѓу Македонија и Грција, и воедно, ја нарушува политичката рамнотежа на Европа како целина.

_____

Пресвет отец,

Македонски субјект, страствен патриот, како да не живеам во постојан аларм, кога ќе ја видам мојата земја осудена на планирано распаѓање! Нема ден, да нема удар на идентитетот на Македонија, нејзината историја, нејзината Црква, на придонесите на нејзината култура, па дури и на нејзиното политичко постоење.

Јас би бил во голема мера почестен, ако вашата светост ме испочитува со неговото внимание, и ми даде благослов.

Во Македонија, особено од пред две години, политичката ситуација стана опасно нестабилна. Оваа катастрофална состојба е производ на ендогени фактори, – опасност од корумпираните македонски политички партии, до точка на одржување на тајни интеигенции (состаноци) со странски служби, и егзогени фактори – на махинациите на соседните земји кои дејствуваат преку нивните амбасади.

– Загрижувачки е дека овој деструктивен процес ќе кулминира во 2018 година, па дури и дека ќе дегенерира во нови Балкански војни ...

Покрај војните од 90[ите], кои го разорија југословенскиот простор, ние Македонците не ги заборавивме обидите за асимилација орхестрирани од Грција, ниту пак геноцидот планиран и извршен од нив, во зорите на XX[от] век.

Во овој поглед, во авторитативна работа —«Дезинтеграција на Југославија и појавата на седум наследнички држави »,—Ренео Луќиќ го пишува следното:

Цитати:

- Ренео Луќиќ:

«Покрај името на Македонија, Грција, исто така, одби да го признае нејзиното знаме, нејзината црква и нејзиниот устав, и плус тоа што го негира сопственото идентитет на Македонската нација. Повеќе аналитичари тврдат дека дипломатска расправија на Грција има за Единствената цел да го реши прашањето за името и симболите што ги користи македонската држава.»[1]

«Сепак, многу набљудувачи денес тврдат дека Грчката кампања, всушност, крие друга програма, дестабилизација на Република Македонија да биде доволна за нејзино реинтегрирање во Југословенските простори.»

Во «Република Македонија», книга напишана под директијата на Кристоф Шиклет и Бернард Лори, можеме да го прочитаме ова:

« (...) малцинство Грци се плашат дека Скопје ќе го активира малцинството Македоци во Грција. И покрај различните фази на "етничко чистење" во првата половина на 20[от] век, сè уште има Македонци во Грција, исто како и гркофоби во "Република Македонија."»

«Грчки етнолог, познавач на теренот, кој претпочита да ја задржи анонимноста, со оглед на националистичката атмосфера во Грција, признава: "Постојат денес 200.000 Грци со македонско потекло, повеќе или помалку далечни. Околу 100.000 со словенски дијалект. Само неколку илјади имаат "Македонска" совест , особено во Флорина, Едеса и Аридеја.»[2]

Во слична перспектива, на тезата за докторат која е презентирана во Факултетот за писменост на Универзитетот во Париз, —«Македонија, проучување на современата колонизација»—, Жак Ансел напиша :

[1] Ренео Луќиќ, «Дезинтеграција на Југославија и појава на седум наследнички држави» / Laval University Press, 2013 / Глава 8: «"Република Македонија: од мир до војна, кружен пат» / стр.437

[2] Жак Ансел, «Македонија» / Делагравска кникарница, Париз, 1930 / стр.1

Жак Ансел:

«Не верувам дека постои споредлив човечки феномен, во обем, во брзина и длабочина, до миграциите на народите кои го вознемириле Балканскиот полуостров.» (...)

«Нациите, кои се формираат на Балканскиот полуостров на рурините на Отоманската империја, на крајот претпочитаа над нивните надежи и територијални амбиции, толку многу пати разочарани, собирање на нивните сонародници на нивната сопствена територија. Грозни искушенија за една генерација, принудени да ги напуштат своите домови, без поглед на враќање. Но, од самиот вишок на зло, присутната беда, семето расте за идните генерации: стабилност и мир.»

«Поразена во 1923 година, малата Грција ги собра Елините од Мала Азија и од Источна Тракија - 1'221'849 емигранти - на грчка почва, особено на новите земји, огромни рамнини на север.»

«"Големата идеја" се откажува од повторното преиспитување на Јонија, Понт, Константинопол, ги претвора своите историски надежи во вреднување на Европската земјата. Гигантски експеримент, кое траеше само шест години. Со помош на Обединетите Нации, новата Елада почна да работи: половина од бегалците беа инсталирани во Македонија: 638.253. Во оваа 1930 год. Канцеларијата за бегалци, мисија од Женева···целосно грчки кадар, освен претседателот и потпретседателот···се распушта, откако ја завршн задача.»[3]

За време на овој мрачен период, кога, недостатокот на политичка визија, која беше егзекутирана со оваа размена на територии и народи, големите губитници беа Македонците, со нивните ограбени земји, конфискувани имоти и раселени стотици илјади како добиток, принудени да предадат се на алетитот од алчните Грци.

Во таа состојба се собраа и последиците од Втората светска војна, од граѓанската војна во Грција од 1946-1949 година: уште една одлична можност да се ослободат од Македонците кои се сметаат за непожелни! Лажно обвинети за комунизам, стотици илјадници луѓе беа експроприирани, екстрадирани и присилени во егзил. Повеќе од 40.000 деца̀та намерно беа одкорнати од своите домови и се расфрлени низ цела Европа, во геноцидната намера да се елиминира населението со македонски корен.

Дури и денес, ова опсесивно негирање на македонскиот идентитет е кристализирано во самиот поим Македонија. Дали тоа укажува на состојба на умот, ова опсервација на Грчки новинар Александар Велиос: "Постои фобија, ксенофобија, "Комшиофобија". Грците немаат верба во себе. Тие секогаш зборуваат за заговор и конспирации. Тоа е нивниот национален комплекс.»[4]

[3] Жак Ансел, «Македонија» / Делагравска кникарница, Париз, 1930 / стр.1
[4] Колективна работа. под раководство на Кристоф Чиклет и Бернард Лори / Сл. Цитат.../ стр.97

3

Не е ирелевантно што зборот ксенофобија доаѓа од грчките термини «ксеноси» и «фобос». Правично, «ксенос» значеше «домаќин», «кој е врзан за односи со домаќинот рециплрочно, манифестирани со донации». Значи «ксенос» може да се каже во исто време на еден кој добил и кој бил примен, оттука, секундарен, паразитски поим за «странец». Несебично, овој поим за «странец» го заменил првичното значење на «домаќинот». Што се однесува до радикалот на «фобос», тој изразува отсуство на афинитет, инстинктивна аверзија, дури и ирационално непријателство. Значи гледаме дека зборот ксенофобија е многу типично, а оксиморонскиот неологизам формиран исто така од грчкиот «оксиморон», генијален сојуз на контрадикторни зборови, «окси», лукави, и «мори», глупави, луѓи.

Овој семантички лебдат, ова неразумно здружување на антиномични термини, ова е основата на претходно, споменатото тврдење на Александар Велиос!

Тоа кажано, како да не се грижиме за црните облаци што се акумулираат на хоризонтот! Добро е познато дека во Македонија, во политиката – сите партии во комбинација – „има, кариеризам, политичка миопија, клиентелизам, непотизам, корупција, на кои се додаваат Албанските сепаратистички аспирации и фагоцитното претпријатие на Грција.

Дегенерацијата на политичкиот живот е таква во Македонија што самата објективно се оддалечува од Европската унија, кога таа тврди гласно да биде интегрирана. Конфискацијата на институциите врз основа на мотиви што се претставени како свети (и затоа неспорни); симетрично, поттикнува на побуна, или дури и фрагментација на земјата: сите тие воинствени фактори што доведуваат до граѓанска војна.

Да се остави ситуацијата да се влоши понатаму, би било да ја осудиме нашата земја во процес на политичко распаѓање, споредлива со она што беше фатално за Украина, револуционерниот настан на плоштадот Мајдан. Во таков случај, тогаш ќе биде висок конфликт кој веројатно ќе прерасне во меѓународната димензија, и дека контролата на нашата судбина ќе ни избега. Геополитичката ситуација може да биде вознемирена до тој степен што, под маската на «давање помош на своите словенски браќа и заштита на интегритетот на македонската држава», Владимир Путин цинично ќе го искористи своето влијание врз целиот регион. По Крим, по Донбас, по Сирија, зошто не на Балканот?

Покрај тоа, иако од соодветни причини, Турција и Русија се хранат со истото незадоволство кон Европа, и можат да и наштетат. Од ова потенцијална закана, да се потсетиме кратко на одлучувачките фактори:

А) Отворање на миграциските вентили:

Со оглед на големината на миграционниот бран забележан во 2015 година, и во непријателското лице на Европското јавно мислење, како остварени фарисеи, нашите политичари (ЕУ политичарите) го свртеа проблемот со тоа што ја обврзаа Турција да ги регулира мигрантите и воедно да се грижи за оддалечување од нашиот конфорт, мигрантското население се смета за непожелно, и ги затвораме очите на илузорните права на кои оваа мизерија би можела да претендира.

4

Во март 2016 година, ЕУ и Анкара постигнаа договор за задржување на протокот мигранти: Турција се обврза да ги преземе илегалните мигранти кои успеале да го преминат Егејското Море; за возврат, ЕУ ѝ додели на Турција 3 милијарди евра (во дополнение на 3 милијарди веќе доделени), и се обврза да спроведе визна либерализација за турските граѓани, истовремено ја забрза постапката за пристапување на Турција во ЕУ ...

Моментално повеќе од 3,1 милион бегалци вегетираат во Турските логори. Во секое време, Турција може да ги отвори вратите на миграцијата. Од тука се гледа, заживување и влијание на ултра движењата кое ќе имаат корист, како «PEGIDA», «AfD" («Алтернатива за Германија»), инвазијата на омраза, и популистичка реторика на виновници, бришењето на политиката што ја постави Ангела Меркел, притисоците ќе се осетат врз економската ткаенина и на општествената структура во Германија ...

— Што ќе се случи потоа со другите земји на ЕУ?

Б) Превземањето на трговијата со луѓе:

Дали поморскиот надзор на источниот Медитеран ќе биде воено засилен, Маршутите за трговија со луѓе би се пренасочиле кон Црното Море. Илузија би било тогаш дека поморскиот надзор може да го спроведе НАТО.

Недостатокот на линии што ги поврзуваат пристаништата на Јужен Кавказ со оние на Источна Европа може само да поттикне граблива економија. Тие нови мрежи на шверцери ќе се поклопат со постоечките, што ќе придонесе за безбројниот Мафиозен сообраќај што долго време го напаѓа Црноморскиот басен. Тогаш ќе биде многу лесно Надворешната информативна служба на Руската Федерација (СВР) да ги искористи овие мрежи, воедно и за воени цели.

Уништувачките цели на Грција кон Македонија, нејзината фобија на соседството, нејзиниот постојан изум на лажни проблеми, нејзината геостратегиска миопија, конечно, овие особини ја означуваат политичката незрелост и неодговорност на Грција, кои ги стават најголемите ризици на Европа како целина.

Во други времиња, Пол Валери го напиша ова познато предупредување; — тоа ништо не изгуби од сегашноста:

Пол Валери:

« Ние другите, цивилизации, ние сега знаеме дека сме смртници. Ние имавме слушнато за исчезнувањето на целосни светови, потонати империи, со сите нивни луѓе и со сите нивни опреми; слезени на дното на неистражените векови, со своите богови и нивните закони, нивните академии и нивните чисти и применети науки, со своите граматики, нивните речници, нивните класици,

5

нивните романтичари и симболичари, нивните критичари и критичарите на нивните критичари. Знаевме дека целата очигледна земја е направена од пепел, дека пепелот значи нешто. Можевме да видиме, преку деблината на историјата, духовите на огромните бродови, кои беа натоварени со богатство и духовитост. Не можевме да ги броиме. Но, овие тонења, на крајот на краиштата, не беа наша работа.» (...)

— «И сега гледаме дека бездната на историјата е доволно голема за сите. Ние чувствуваме дека цивилизацијата ја има истата кршливост како и животот».[5]

Постои политичка криза во Европа, и постои политичка криза во Македонија. Ако е акутна што може да биде, оваа кризи мора да се гледа како зделка што треба да се заплени: во неизвесното, во нестабилното, неопходно е да се направи разлика за олеснување на промените, на можноста за реформи, за обнова на она што се заканува пропаѓа.

Реалноста на демократијата не може да се сведе на изборниот афинитет на мислењата, зашто ако ова гледиште го објаснува формирањето на мнозинството, таа не ја достигнува генерацијата на Политиката и зачувувањето на јавниот простор, што е неопходен услов. Забранувачко е да се изнесуваат мислења беспрекорно претпоставени, и да се посвети еретичен импулс.

-- Тоа е повеќе неизбежен конфликт на мислења, и потреби да се спречи ослободување на партиско насилство кое го процесуира Политиката! Институцијата не се потпира на еднен правец на мислење; таа се оформува поради триење на антагонистичките мислења, прописно аргументирано.

Судирот на специфични толкувања сам по себе не е ексклузивен за плуралноста на аксиолошките критериуми што ги оправдува, ниту, пак, на таа, површност со концептите на заедничкото добро. Објаснување на причините кои непосредно ги поставуваат антагонистичките позиции овозможува еволуција или ревизија на мислењата со кои се соочуваат; Затоа, таа промовира устав и развој на заеднички фонд за претставувања. Затоа, договорот треба да се однесува на идентификација на одредени несогласувања, и потребата да се брани заедничкиот квалитет на слободен дебатен разговорен простор.

Место на непрестана преработка на мислења, јавниот простор мора да биде анимиран со аргументација на свеста - но не со принудни причини – сам начин да се справиме со фаталната дилема: принудно да се придружи на наводниот ред, универзално важечки или употребата на сугестија и насилство од произволни мислења и одлуки.

---

[5] Пол Валери, "Разновидност" / "Кризата на духот" / Целосно дело / Ед. Плејадата, 1957 /Том I / стр.988

Ние Македонците имаме прагматични цели, и за да се постигнат, ние сме подготвени да се мобилизираме и да предложиме низа политички мерки. Поточно:

1. Воспоставување на обединета дијаспора, која, преку претставници во Парламентот, ќе биде во можност да гради нови закони.
2. Доколку е потребно, креирање на нова политичка партија за иселениците, со цел политички да тежат на политичката судбина на земјата.
3. Преку добро организирана и структурирана дијаспора, промоција на нова економска политика на ЕУ кон Македонија.
4. Нудење на партнерства помеѓу македонските и компании во ЕУ.
5. Стопирање на корупцијата во Македонија, која ја задушува економската ткаенина и ја уништува структурата на државата.
6. Конечно, да му се даде верба и надеж на обичниот граѓанин, да го предизвика својот ентузијазам, со цел да се врати автентичноста на политичката врска и да се исуши протокот на очањата емиграција која драматично ја лишува земјата од својата виталност.

Сето ова може да биде само плод на револуција што прво ќе се случи во нашите глави! Ова е огромно градилиште, кое треба да се однесува на судбивање на организираниот криминал, аболиција на трговијата со дел од политичката класа, реформа на Правдата, онаа на здравственоит систем ...

Задачата е толку голема што бара спроведување на повеќекратни вештини и разновидност, внатрешно и надворешно натпреварување на македонските личности прво, онаа на симпатизерите на македонската кауза, и до таа на пријателите од Европа!

Во оваа перспектива, јас го гледам ова како непроценлива привилегија ако Вашата Светост би сакал да биде вклучен во овој комплексен проблем и да направи чин на ефективна дипломатија. Кој веќе не ја цени интензивната дипломатска активност на Вашата Светост, која се шири на четирите страни на светот!

Според мое мислење, би било мудро Вашата Светост да започне со негово испраќање на амбасадори во Македонија, така што на теренот ќе го анализираат размерот на проблемите со кои ние Македонците се соочуваме секојдневно.

Покрај тоа, Вашата Светост ќе има можност да добие драгоцени информации преку Католичката црква во Македонија и преку Бискупот Киро Стојанов, кој ужива голема почит во Македонија. Вашата Светост може да добие слика на ситуацијата, како и некои корисни препораки, со цел да се подготват за доаѓањето на Ваша светост во Македонија, — ако тоа е Божјата волја.

Знаејќи веќе дека Вашата Светост ќе се погрижи за љубезно и внимателно читање на ова молба; Покрај тоа, останувајќи со сигурни очекувања дека наскоро ќе следат конструктивни ефекти, се молам дека Вашата Светост ќе верува во искрениот израз на моето целосно почитување.

Дејан Аџиоски:

_____

ПС:

- Копија од писмото е оставена - особено – за проценка на Бискупот Киро Стојанов.

_____